

เสด็จพระดำเนิน ไปประทับแรม ถึงเวลาบ่าย
 ๕ โมงครึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 เสด็จพระราชดำเนิน ไปประทับ ในเมรุ มุขทวนออก
 ทรงทอดผ้าไตร พระบรมวโรกษแลพระสงฆ์
 ณพระอารามต่าง ๆ ซึ่งสุก สดับปกรณ์แล้ว
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระ
 พระบรมโอรสาธิราช เสด็จพระราชดำเนิน ขึ้น
 พระราชทานเพลิงศพ ทั้ง ๓ ที่กล่าวนาม แล
 พระนามมาแล้ว ขณะนั้นเจ้าพนักงานประโคม
 กลองชนะ จำปี แลพระบรมวงษานวงษ์ ฝ่ายหน้า
 ฝ่าย ใน ข้าราชการ แลพระปยุตติทัตถ์หลาย
 ได้เฝ้าศพต่อไป เมื่อพระราชทานเพลิงศพแล้ว
 โปรดให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เสด็จออก
 พลับพลาทรงไวยเหมือนวันก่อน แล้วพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จกลับ สมเด็จพระบรม
 โอรสาธิราช ทรงขับเทวัญรางวัลโต๊ะเครื่องบูชา
 แลทรงขับขานกรรางวัลโต๊ะงานแล้ว พระทาน
 รางวัลกอมมิตต์และผู้ที่ตั้งโต๊ะ ตั้งกระถางต้นไม้
 ทั่วกัน ตามลำดับชั้น ทกอมมิตต์ทรวัดคติน
 เวลา ๕ ทุ่ม เสด็จกลับสู่พระบรมมหาราชวัง
 คืนวันนี้เจ้าพนักงานได้สูมอัฐิไว้ ทั้ง
 สามแห่ง รุ่งขึ้นวันที่ ๒๕ เวลาเช้า เจ้า
 พนักงานได้แปร รูป แลมีการทาบสามทาบ
 เก็บอัฐิตามประเพณี

ราชทูตเยอรมันเฝ้า ทูลฉลอง อัฐิพระบาท

วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ รัตนโกสินทร์
 รัตนโกสินทร์ ๑๑๐ เวลาบ่าย ๕ โมงเศษ พระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว เสด็จออก พระที่นั่งจักรี กรมท่า
 ปราสาท ท้องพระโรงบ้านทวน ออก

พระเจ้าอนิงยาเธอ กรมหลวงเทวะวงษ์
 วโรประการ เสนาบดีว่าการต่างประเทศ นำ
 มิสเตอร์แกมเปอแมน ราชทูตเยอรมัน ๑ มิสเตอร์
 ฟลุกเกอไวสทงซูล ๑ มิสเตอร์ทริงเกาล่ามในที่
 ว่าการราชทูต ๑ เข้าเฝ้าทูลฉลองอัฐิพระบาท
 แล้วมิสเตอร์แกมเปอแมน กราบบังคมทูล ถวาย
 บังคมลากลับไป ประเทศยุโรป แลนำมิสเตอร์
 ฟลุกเกอซึ่งจะเป็นผู้ว่าการแทน กงซูลเยอรมัน
 ในเวลาที่เขาไม่อยู่นั้น เฝ้าทูลฉลองอัฐิ
 พระบาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คำรัส
 พระราชปฏิสันถาร ตามสมควรแล้ว
 คนต่างประเทศทั้ง ๓ นาย ถวายคำนับ
 กลับ ออกมาจากที่เฝ้าแล้ว เสด็จขึ้น

**กำหนดการรับพระศพพระนบัตร์
 เถลิงพระนาม**

ได้ทราบกำหนดว่า วันที่ ๑๓ มีนาคม
 รัตนโกสินทร์ ๑๑๐ เวลาค่ำ พระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว จะเสด็จออก พระที่นั่งสุทไธสวรรย
 ปราสาท ทรงถวายไตรยามพิทักษ์แก่พระสงฆ์
 ราชอาณาจักรผู้ใหญ่ผู้น้อย ๓๐ รูปซึ่งจะได้สวดพระ
 พุทธมนต์ในมทามงคลการนั้น
 วันที่ ๑๔ ที่ ๑๕ ที่ ๑๖ มีนาคม เวลาบ่าย
 จะได้เดินกระบวนแห่ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ
 เจ้าฟ้าสมมติวงษ์วโรทัย แลพระเจ้าลูกยาเธอ
 เจ้าฟ้ายุคลทิฆัมพร โดยพระขรรค์ซึ่งราชบริ
 ราชวัคร มาทรงสดับพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์
 บนพระที่นั่งสุทไธสวรรยปราสาท ทั้ง ๓ วัน
 วันที่ ๑๗ เวลาบ่ายแล้ว แห่เสด็จมาพระที่นั่ง

ศุภิตมหาปราสาท ครั้นถึงพระฤกษ์ จะได้
เสด็จสู่ที่ทรงน้ำพระพรมนต์แล้ว ประชุม
พระบรมวงษานุวงษ์ ข้าราชการ เจ้าทูลของขัติ
พระบาทพร้อมกัน เจ้าพนักงาน กรมพระ
ชาลภยณอำนาจ ประภาคเฉลิมพระนามแล้ว จะได้
พระราชทาน พระสพรณบัตร แลเครื่องราช
อิสริยาภรณ์ มหาจักรภดิบรมราชวงษ์ แลเครื่อง
อิสริยยศต่าง ๆ ตามสมควรแล้ว แแต่กลับ
เวลาบ่ายเดินกระบวนแห่ มาสมโภชที่
พระที่นั่งศุภิตมหาปราสาท อีกเวลาหนึ่ง

ข่าวตาย

พระนิกรมมุนี (โต) ที่พระราชาคณะ
เจ้าอารามวัดราชนันทา เป็นบุตรนายพรม
บ้านขยายแขวงกรุงเก่า ในรัชกาลที่ ๓
เมื่ออายุได้ ๑๕ ปี บิดานำมาฝากเป็นศิษย์
พระปลัดเสง วัดเทพธิดา แล้วบรรพชาเป็น
สามเณร เรียนพระปริยัติธรรมต่อพระญาณ
บริยัติ (มี) อายุครบอุปสมบทแล้ว พระ
ญาณบริยัติ เช่นอุปชฌาย อุปสมบทได้เป็น
ภิกษุ คงอยู่วัดเทพธิดา ภายหลังได้เข้า
สอบไล่พระไตรปิฎก ในที่ประชุมพระราชา
คณะผู้ใหญ่ผู้น้อย ใ้เป็นเปรียญ ๔ ประโยค
มีนิตยภัตร เกษณะ ๖ บาท แล้ว
โปรดให้เป็นพระนิกรมมุนี ที่พระราชาคณะ
พระราชทานตาลิขัต แดกหักทองขวาง เป็นเครื่อง
ยศ มีนิตยภัตร เกษณะ ๔ คำลึง ถึงใน
รัชกาล ประจุบันนี้ โปรดให้ไปเป็นเจ้าอาราม
วัดราชนันทา

อาฟ้าธ เป็นโรคลมอำพาต เรือวัง

มาแต่เดือนพฤศจิกายน รัตนโกสินทร์ศก ๑๐๘
อาการให้ขัดแขงเหน็บชาไปทั้งกาย หาคมอ
แสงชเลอศักดิ์ รักษา อาการมีแต่ทรงขยับ
แลชดลง วันที่ ๒๕ มกราคม รัตนโกสินทร์
ศก ๑๑๐ มีอาการ ขาตะไกร แขงพคไม่ชัก
ฉันอาหารต้มได้มีขละ ๓ ช้อนข้าง ๔ ช้อนข้าง
วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ เวลา ๗ ทุ่ม ค่อย
เป็นกำลัง ครั้นเวลา ๘ ทุ่ม พระนิกรม
มุนี (โต) ถึงแก่มรณภาพ อายุได้
๗๖ ปี พรรษาได้ ๕๕ พรรษา พระราชทาน
น้ำอาบศพ หีบทองหีบเงินเกียรติยศ นายพันตรี
นายเปรม จัดการศพ

หลวงฤทธิเรืองบารบโจร (อยู่) พนักงาน
ลำหรัยตรวจขยาณูชี้ความ ในกรมพระนคร
บาล เป็นบุตรชนโฮง (ชุ่ม) กรมการเมือง
สระบุรี ในรัชกาลที่ ๔ รับราชการอยู่ใน
กรมพระตำรวจ ใ้รับพระราชทานเขี้ยว
ขลิบ ๗ คำลึง รัชกาลประจุบันนี้ ใ้รับ
ราชการในกรมพระนครบาล เป็นขุนกลาง
เขี้ยวขลิบ ๑๐ คำลึง ภายหลังทรงพระ
กรุณาโปรดเกล้า ให้เป็นหลวงฤทธิเรือง
บารบโจร ใ้รับพระราชทานเขี้ยวขลิบ
๑ ข้าง ๑๐ คำลึง แลพระราชทานเครื่องราช
อิสริยาภรณ์ ข้างเผือก ชั้นที่ ๕ ทิพยา
ภรณ์

บ๊วย เป็นไข้จับมาแต่วันที่ ๒๗ มกราคม
รัตนโกสินทร์ศก ๑๑๐ อาการให้สับค้อน
สั่นหนาวเข็มนิ้วคณคณเคียนอาเจียนอยู่เนื่อง ๆ
หาหลวงวิเศษโอสถรักษา ว่าไม่ได้พิศม
ประคองยาให้รับประทาน อาการทรงขยับ